

Forfatter: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-11-15)

Citation: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher: "BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-11-15)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 180. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000116.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Johan Grundtvig til moderen.\*  
Gauerslunde 15 Nov. [1848]*

Kjære Moder!

Du undrer dig vist over min usædvanlig lange Taushed, men du har vel sagtens fattet, at den især har sin Grund i Ophævelsen af Portofriheden, der let kan gjøre Brevvexlingen til en heel Capital. — — — Det gjør mig ondt, at du er saa forknytt og urolig, det maa du dog endelig see at bekæmpe, thi vel er der ingen Grund for Danske til at være rolige i disse Tider, men vi maae dog stole trygt paa, at Vorherre vil gjøre en god Udgang af denne Fare, det er min eneste men ogsaa fuldkomne Trøst, medens Menneskerne have redt det saa galt for os som det var muligt. At Tscherning ikke længere sidder ved Roret og at Fader er kommet ind i Rigsforsamlingen glæder mig og tyder dog paa noget Godt; det maa give en forandret Retning i Sagernes Gang, og jeg haaber, en heldig. — — — Vore Slesvigere vare saamænd saa fornøjede, da de rejste, (allesammen med Extrapost ad Kolding til,) at man aldrig skulde troet, deres Land var i Fjendens Vold. Helt ned ad Gaden blev de ved [at] raabe Hurra for mig og svinge med Huerne fra Vognene, og det, skjøndt de, mod permitterede Soldaters Sædvane, vare aldeles ædrue. Et mærkeligt Tilfælde er det ogsaa, at den eneste Mand, der hele Tiden er gaaet bort fra os (en af 3die Compagni) og som vi antog, var deserteret, nu efter en Maanedes Forløb igaar kom og meldte sig ved Compagniet, s. 181skjøndt han vidste, at han vilde blive straffet, skjøndt han undskyldte sig med, at han havde været fuld, da han gik, og siden syg. Han havde været helt hjemme, midt nede i Slesvig; og fandt sig ganske rolig i, strax at blive arresteret. Han har nu rimeligviis havt isinde at desertere, og er kun vendt tilbage af Frygt for senere Straf eller paa Grund af sine Slægtnings Stemning, men ligemeget, mærkeligt er det dog.

din hengivne Søn  
Joh. Grundtvig.